

Legii nr.17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice	OUG pentru modificarea Legii nr.17/2000
ART.9 (2) Serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, nu au venituri sau ale căror venituri sunt mai mici de 5 ori decât nivelul venitului net lunar luat în calcul la stabilirea ajutorului social pentru o persoană singură.	ART.9 "(2) Serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, nu au venituri."
ART. 10 Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) și care realizează venituri ce se situează peste nivelul prevăzut la art. 9 alin. (2), beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, în funcție de tipul de servicii acordate și de venitul persoanei, fără a se depăși costul acestora calculat pentru perioada respectivă. Tipurile de servicii și costul acestora se stabilesc de consiliile locale.	ART. 10 Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) și care realizează venituri, beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, în funcție de tipul de servicii acordate și de venitul persoanei, fără a se depăși costul acestora calculat pentru perioada respectivă. Tipurile de servicii și costul acestora se stabilesc de autoritățile administrației publice locale, cu respectarea prevederilor legii.
ART. 12 Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 lit. a) și b) revine consiliilor locale, direct sau pe bază de convenții încheiate cu organizații neguvernamentale, unități de cult recunoscute în România ori cu alte persoane fizice sau juridice.	Art.12 (1) Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 lit. a) și b) revine autorităților administrației publice locale, prin serviciile publice de asistență socială direct sau în baza convențiilor de parteneriat și a contractelor de servicii sociale încheiate cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale care dețin licență de funcționare pentru servicii de îngrijire la domiciliu. (2) În aplicarea prevederilor alin.(1) și a prevederilor art.119 alin.(1) din Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările ulterioare, autorităților administrației publice locale, prin serviciul public de asistență socială și prin compartimentul de contractare, are în vedere următoarele: a) estimarea anuală a numărului persoanelor vârstnice dependente care necesită sprijin pentru activitățile de bază ale vieții zilnice; b) estimarea numărului persoanelor vârstnice care nu primesc ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice din partea îngrijitorilor informali și voluntari; c) elaborarea indicatorilor de eficiență cost/beneficiu.
Art.13 2) Soțul și rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă pot beneficia de program lunar redus de lucru, de o jumătate de normă, cu suportarea drepturilor salariale pentru cealaltă jumătate de normă din bugetul local, corespunzător salariului brut lunar al asistentului social debutant cu pregătire medie. Timpul cât soțul și rudele au fost încadrate în aceste condiții se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă.	Art.13 (2) Soțul și rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă pot beneficia de program lunar redus de lucru, de o jumătate de normă, cu suportarea drepturilor salariale pentru cealaltă jumătate de normă din bugetul local, corespunzător salariului brut lunar al îngrijitorului la domiciliu, potrivit Legii-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. Timpul cât soțul și rudele au fost încadrate în aceste condiții se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă.

ART. 18 (1) Căminul pentru persoane vârstnice este instituția de asistență socială cu personalitate juridică, înființată, organizată și finanțată potrivit dispozițiilor prezentei legi.	(1) Căminul pentru persoane vârstnice este instituția de asistență socială cu personalitate juridică, înființată, organizată și finanțată potrivit dispozițiilor prezentei legi, în vederea asigurării serviciilor de îngrijire pe perioadă nedeterminată, în sistem rezidențial.
Art. 18 (5) Cheltuielile curente și de capital ale căminelor pentru persoane vârstnice se asigură din venituri extrabugetare și din subvenții acordate de la bugetul de stat.	Alineatul (5) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins: "(5) Cheltuielile de funcționare a căminului pentru persoane vârstnice se asigură cu respectarea principiului subsidiarității, în următoarea ordine: a) din venituri proprii, încasate din contribuții ale persoanelor vârstnice și/sau, după caz, ale susținătorilor legali ai acestora; b) din sume alocate din bugete locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale; c) din bugetul de stat - în completarea cuantumului prevăzut la lit. a) și b), din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, în proporție de cel mult 10% din necesarul stabilit anual de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, la elaborarea bugetului de stat, în baza standardelor minime de cost aprobate prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii."
	ALINEAT NOU: "(6) Sumele alocate potrivit prevederilor art.18 alin.(5) lit. c), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.
ART. 20 Finanțarea serviciilor de asistență socială și a prestațiilor prevăzute de prezenta lege se asigură pe principiul împărțirii responsabilității între administrația publică centrală și cea locală	<i>Nemodificat, însă are legătură cu modificare propusă pentru Legea nr.195/2006, legea-cadru a descentralizării de la EXCLUSIV la PARTAJAT</i>
Art. 21 (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru: c) completarea veniturilor extrabugetare ale căminelor prevăzute la art. 18, atunci când resursele bugetelor locale devin insuficiente; (2) De la bugetul local se alocă fonduri pentru:	Art.21 (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru: " c) finanțarea cheltuielilor curente ale căminelor pentru persoane vârstnice, potrivit prevederilor art. 18 alin. (5) lit. c);" " c^1) finanțarea programelor de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice." (2) De la bugetul local se alocă fonduri pentru:

a) subvenții acordate în completarea veniturilor extrabugetare ale căminelor prevăzute la art. 18; (3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau instituțiilor sociale prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b), se folosesc ca venituri extrabugetare numai în scopul pentru care au fost acordate.	"a) sume alocate în completarea veniturilor proprii ale căminelor prevăzute la art. 18 alin.(5) lit. a); "a1) finanțarea cheltuielilor de capital ale căminelor din subordine și pentru asigurarea componentei locale la proiectele ce beneficiază de fonduri externe nerambursabile, implementate de acestea;" (3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau celorlalte instituții și unități de asistență socială prevăzute la art. 7 alin. (1) se utilizează cu respectarea prevederilor Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.
ART. 24 (1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii și sunt îngrijite în căminele organizate potrivit prezentei legi, precum și susținătorii legali ai acestora au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită pe baza costului mediu lunar de întreținere. (2) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția de întreținere, aceasta fiind asigurată din bugetele locale sau județene, după caz, în limita hotărâtă de acestea. (3) Consiliile locale sau județene hotărăsc cu privire la cuantumul contribuției lunare de întreținere datorate de persoanele vârstnice îngrijite în cămine și/sau de susținătorii legali și în situația în care veniturile acestor persoane sunt insuficiente pentru acoperirea costului mediu lunar de întreținere.	Alineatul (3) al articolului 24 se abrogă.
Art.25 (2) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește în funcție de gradul de dependență al persoanei vârstnice îngrijite și are în vedere cheltuielile de întreținere, pentru hrană și gospodărie, obiecte de inventar, echipament și cazarmament, materiale sanitare și altele asemenea, în conformitate cu clasificția bugetară specifică bugetelor autorităților administrației publice locale. (3) Cheltuielile aferente plății salariilor pentru personalul angajat în cămine, plății medicamentelor și cheltuielile de capital nu se iau în calcul la stabilirea costului mediu lunar de întreținere.	Art.25 (2) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește în funcție de gradul de dependență al persoanei vârstnice îngrijite și are în vedere totalitatea cheltuielilor curente anuale ale căminului pentru persoane vârstnice, diminuate cu sumele primite din Fondul național unic de asigurări de sănătate, pentru finanțarea drepturilor de personal ale personalului medical și a medicamentelor. (4) Costul mediu lunar de întreținere trebuie să asigure îndeplinirea nivelului standardelor minime de calitate și nu poate fi mai mic decât standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii. " Alineatul (3) al articolului 25 se abrogă.
ART. 25 (...) (5) Acoperirea valorii integrale a contribuției lunare se stabilește astfel: (...) b) diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere se va plăti de către susținătorii legali ai persoanelor vârstnice	ART. 25 (...) (5) Acoperirea valorii integrale a contribuției lunare se stabilește astfel: (...) "b) diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere se va plăti de către susținătorii legali ai persoanelor vârstnice

îngrijite în cămine, dacă realizează venit lunar, pe membru de familie, în cuantum mai mare de 600 lei;	îngrijite în cămine, dacă realizează venit lunar, pe membru de familie, în cuantum mai mare de 782 lei;
Art. 26 Sumele reprezentând contribuția lunară de întreținere constituie venituri extrabugetare ale căminelor pentru persoane vârstnice.	Se abrogă
ART. 39 Căminele pentru persoane vârstnice și instituțiile sociale prevăzute la <u>art. 7</u> alin. (1) lit. b) pot organiza, cu aprobarea finanțatorului, în funcție de condițiile de care dispun, gospodării-anexă, ca activități autofinanțate pentru îmbunătățirea hranei.	ART. 39 Autoritățile administrației publice locale, în funcție de condițiile de care dispun, pot înființa în condițiile legii gospodării anexe, ca activități autofinanțate, în scopul îmbunătățirii hranei.
	Art. II Prevederile art. I pct. 7 intră în vigoare la data de 1 septembrie 2016.
	Art. III (1) Convențiile încheiate între consiliile locale și organizații neguvernamentale, unități de cult recunoscute în România ori alte persoane fizice sau juridice, în baza prevederilor art.12 din Legea nr.17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și care nu au fost renegociate după intrarea în vigoare a Legii asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările ulterioare, se renegociază în conformitate cu prevederile legale în vigoare, într-un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (2) Convențiile prevăzute la alin.(1) sunt valabile pentru perioada pentru care au fost încheiate.